

3. Кульпинский С.В. Валютно-курсовые предпосылки стабильности инвестиционного роста Украины / С.В. Кульпинский // Минск: Наука и инновации. – 2015. – № 4. – С. 31-35.
4. Кульнінський С. В. Крива дохідності відсоткових ставок банків України як показник очікуваної економічної динаміки / С.В. Кульнінський // Бізнес-інформ. – Харківський національний економічний університет. – 2009. – № 7. – С.58-63.
5. ОВДП, які знаходяться в обігу, за сумою основного боргу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=12057279
6. Шевчук В. О. Макроекономічні ефекти відхилень реального обмінного курсу від рівноважного рівня в Україні / В. О. Шевчук // Міжнародна економічна політика. – 2010. – № 1-2 (12-13). – С. 257–277.
7. Epstein G. Central banks, inflation targeting and employment creation. // Economic and Labour Market Papers – ILO – 2007/2. – 52p.
8. Estrella A., Mishkin F.S. The Yield Curve as a Predictor of U.S. Recessions. Federal Reserve of New York.// Current Issues In Economics and Finance. Volume 2 Number 7. – June 1996. – 6 p.
9. Faust J., Wright J. Forecasting Inflation. // John Hopkins University. Department of Economics. – June 2012. – 74 p.
10. Mylonas P., Schich S. The Use of Financial Market Indicators. // OECD Economics Department. Working Papers No.223. – 1999.

Курило Ганна Михайлівна,

*кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку та оподаткування;
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПІДПРИЄМСТВА

Значущим напрямом подальшого реформування бухгалтерського обліку в Україні є гармонізація фінансової звітності вітчизняних підприємств з міжнародними стандартами фінансової звітності за допомогою її адаптації через конвергенцію (наближення або інтегрування). Серед основних напрямів такої адаптації визначено бухгалтерський облік, який є важливим об'єктом гармонізації в межах Європейського Союзу [2]. Формування сучасної, передової, системи бухгалтерського обліку є одним з пріоритетів національного законодавства.

Проблеми реформування бухгалтерського законодавства України в контексті європейської інтеграції досліджувалися у наукових працях багатьох вітчизняних та зарубіжних учених-економістів. Зокрема це роботи Голова С., Грицака С., Друзенко Г., Згурської О., Немири Г., Пархоменко В., Пилипенко К., Чалого В та ін.

Незважаючи на велику кількість наукових досліджень, питання вдосконалення національної облікової системи залишаються актуальними. Вимагає більш ретельного дослідження й аналізу світовий досвід, передусім досвід країн – членів Європейського Союзу (ЄС) щодо становлення, формування та розвитку ефективної системи обліку, звітності й оподаткування в умовах реформування нормативно-правової бази в Україні.

Вивчення законодавства ЄС у сфері обліку, звітності й оподаткування пришвидшить процес реформування у цій царині, уможливить досягнення гармонізації національної нормативно-законодавчої системи з аналогічною системою Європейського Союзу.

Облікова політика у цьому контексті, розглядається як механізм, що дає можливість оптимально поєднати державне регулювання з власним рішенням підприємства у питаннях організації і ведення обліку та складання фінансової звітності. В Україні поняття «облікова політика» в бухгалтерському обліку на офіційному рівні з'явилося у 1999 році у зв'язку зі вступом в дію Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1]. У міжнародній практиці ця категорія, у бухгалтерську практику з'явилась у 1973 році у міжнародному стандарті бухгалтерського обліку (МСБО) 1 «Розкриття облікової політики» (з 1977 році у новому варіанті вже як міжнародний стандарт фінансової звітності (МСФЗ) 1 «Подання фінансових звітів»), МСБО 5 «Інформація, що підлягає розкриттю у фінансових звітах» та МСФЗ 8 «Облікові політики, зміни в бухгалтерських оцінках та помилки» [3].

Слід підкреслити, що, незважаючи на однакову назву поняття, воно трактується по-різному. Так, у ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» облікову політику визначено як «сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання фінансової звітності» [1], тобто вона розглядається як єдина загальна політика до всіх об'єктів обліку.

Згідно з МСФЗ 8, «облікові політики – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання під час складання та подання фінансової звітності». Отже, облікова політика у цьому трактуванні розглядається як множина, де кожний об'єкт бухгалтерського обліку приймається як окрема облікова політика, а разом – як система ефективного ведення обліку й складання звітності. На відміну від країн ЄС, в Україні діють інші підходи до оцінки основних засобів та нематеріальних активів, формування і сплати податку на прибуток. Також заборонено складання звіту про прибутки і збитки звичайними підприємствами (крім банківських установ) і подача балансу за вертикальною структурою та скороченою формою, тобто його будова суворо регламентована.

Однак, незважаючи на явні розбіжності, в цілому облікова політика представляє собою єдиний механізм управління системою обліку суб'єкта економічної діяльності. Якісно розроблена облікова політика допомагає підприємству створити високоефективну, прозору й зрозумілу систему складання фінансової звітності, що у свою чергу підвищує довіру користувачів

та контрагентів до представленої звітної інформації під час прийняття управлінських рішень.

Узагальнюючи, підкреслимо таке. У зв'язку з прагненням України стати членом ЄС доречно, щоб українське законодавство у сфері бухгалтерського обліку і фінансової звітності було якнайшвидше приведено до відповідних міжнародних стандартів фінансової звітності, шляхом їх адаптації з національними П(С)БО, урахувавши національні особливості. Внесені зміни до законодавства, нормативно-правового забезпечення бухгалтерського обліку та фінансової звітності повинні мати сталий характер і визначати загальні вимоги до складу, змісту й подання фінансових звітів. Цього можна досягти лише за умови побудови ефективної облікової політики підприємства і постійного моніторингу виконання її правил та норм.

Список використаних джерел

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 року № 996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

2. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18 березня 2004 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>

3. Міжнародні стандарти фінансової звітності [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_010?test=XX7MfyrCSgkyfRQIZiSHJw7PNI41Ms80msh8Ie6

*Лисенко Марина Юрївна,
студентка 4 курсу,
спеціальність «Фінанси і кредит»,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

СТРАХУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ В УКРАЇНІ

Фінансова діяльність будь-яких суб'єктів господарювання, фінансово-кредитних, банківських установ пов'язана з ризиками, які можуть негативно позначитись на їх подальшій діяльності. Вплив ризиків на діяльність суб'єктів господарювання пов'язаний із нестабільною економічною та політичною ситуацією в країні та швидкою зміною ринкової кон'юнктури.

Теоретичні та практичні аспекти стану страхування фінансових ризиків в Україні розглядаються в роботах багатьох вітчизняних науковців, серед яких В. Бабенко, В. Вітлінський, Н. Внукова, О. Журавка, Н. Лисенкова, М. Клапків, О. Козьменко, О. Тимошенко та інші.